

7. navadna nedelja – leto A

O maščevanju

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Oko za oko in zob za zob. Jaz pa vam pravim: Ne upirajte se hudobnežu, ampak če te kdo udari po desnem licu, mu nastavi še levo. In če se hoče kdo pravdati s teboj in ti vzeti obleko, mu pusti še plašč. In če te kdo sili eno miljo daleč, pojdi z njim dve. Če te kdo prosi, mu daj, in če si hoče kaj sposoditi od tebe, mu ne pokaži hrbta.«

Ljubezen do sovražnikov

»Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molíte za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestnarji? In če pozdravljate le svoje brate, kaj delate posebnega? Mar tega ne delajo tudi pogani? 48 Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.«

Na letošnjo 7. nedeljo med letom smo pri bogoslužjih prisluhnili 1. delu pastirskega pisma za postni čas, pri katerem škofje izhajajo iz Božje besede 2. pisma apostola Pavla Korinčanom

Pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2014

Dragi bratje in sestre!

»Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu« (2 Kor 8,9).

V današnjem prvem berilu Gospod Mojzesu naroča, naj govori vsej skupnosti Izraelovih sinov (3 Mz 19,2). V zavesti svoje podobne odgovornosti vam hočemo tudi škofje spregovoriti ob začetku postnega časa. Sv. oče Frančišek postno poslanico namenja skrbi za uboge in tudi nas škofe vabi, naj skupaj z njim razmišljamo na isto temo: »Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu« (2 Kor 8,9).

Živimo v dokaj negotovih in zmedenih časih. Poleg ekonomske krize stopa vse bolj na površje tudi kriza vrednot: kriza poštenosti, resnicoljubnosti in verodostojnosti. Kriza kulturnih in moralnih vrednot je vnebovpijoča. Ker omenjene vrednote izginjajo, se izgublja tudi zaupanje. V javnosti mnogokrat uživajo ugled uspešneži, ki so se na visoke položaje povzpeli na nepošten način.

Vrednote solidarnosti, sočutja in medsebojne pomoči vse bolj padajo na ramena ljudi, ki nimajo pomembnega družbenega vpliva. Žalostno je tudi, da Cerkvi ni uspelo ohraniti moralnega kapitala, pridobljenega v težkih letih povojne nedemokratične družbene ureditve. V zadnjih dveh desetletjih smo se tej dediščini v marsičem izneverili, tako mnogi verniki kakor tudi del cerkvene hierarhije. Zbrati moramo pogum in priznati zmote. Postni čas nas kliče k spreobrnjenju in pokori.

Poleg Božje besede nas k spreobrnjenju vabita zgled in oznanjevanje papeža Frančiška. Papež postavlja pred nas podobo evangeljskega človeka, ki se uresničuje v dobrih delih za najbolj

potrebne in uboge. Papež Frančišek je svet presenetil s svojo skromno in preprosto držo, s svojo nenavezanostjo na stvari in predvsem s svojo simpatijo do najbolj ubogih sedanjega časa. Kaže nam nov lik pastirja, čigar srce je upodobljeno po Jezusovem srcu.

Postni čas nam postavlja zelo resna vprašanja: Ali res zaupamo v Boga? Ali sprejemamo kot merilo svojega delovanja Jezusov govor na gori in moč njegovega križa? Nas dovolj nagovarjajo besede: Blagor ubogim? Smo pripravljeni s Kristusom vzeti nase bolečine in trpljenje naših preizkušenih bratov in sester?

Vsako krščansko občestvo je, tako kot vsak posameznik, verodostojno v izpovedovanju vere, ko njegova vera vodi v konkretna dejanja. Zato morata oznanjevanje in bogoslužje voditi v služenje kot vrhunec v posnemanju Jezusa Kristusa. Duhovna kvaliteta nekega okolja, družine, soseske, sorodstva, župnije, družbe, naroda in države se kaže prav v tem, kakšen odnos ima do bolnih, do ubogih in najšibkejših članov svojih skupnosti. Ali gleda v njih breme ali pa se zaveda, da so tudi oni njihovi bratje in sestre. Kristjani smo na vsakem kraju in ob vsaki priložnosti poklicani, da slišimo krik ubogih. Jezus nam je s svojimi besedami in svojimi dejanji pokazal pot do ubogih, ki so mu posebno pri srcu.

Papež Frančišek v svoji apostolski spodbudi Veselje evangelija to takole utemeljuje: »Ubogi imajo prednostno mesto v Božjem srcu. Kristus sam je »postal ubog« (Kor 8, 9). Celotna pot našega odrešenja je zaznamovana z ubogimi. Odrešenje je prišlo k nam po privolitvi ponižnega dekleta iz majhne, odročne vasi na robu velikega cesarstva. Odrešenik je bil rojen v jasliah, med živalmi, kakor se je to dogajalo otrokom najbolj ubogih. Ob njegovem darovanju v templju sta starša prinesla dve grlici, daritev tistih, ki niso mogli plačati jagnjeta (prim. Lk 2,24; 3 Mz 5,7). Odraščal je v hiši preprostega rokodelca in si služil kruh z delom svojih rok. Ko je začel oznanjati Božje kraljestvo, so za njim hodile množice brezpravnih; tako se je pokazalo, kar je sam rekel: »Duh Gospodov je nad menoj; Gospod me je mazilil. Poslal me je oznanjat blagovest ubogim« (Lk 4,18). Tistim, ki so živeli pod bremenom trpljenja in uboštva, je zagotavljal, da jih Bog nosi v središču svojega srca: »Blagor ubogim, ker je njihovo Božje kraljestvo« (Lk 6,20). Z njimi se je istovetil: »Bil sem lačen in ste mi dali jesti« (Mt 25,35). Učil je, da je usmiljenje ključ, ki odpira vrata v nebeško kraljestvo (Veselje evangelija 4/197). Zato nas papež spodbuja, naj ne obračamo svojega obraza od ubogih in naj si prizadevamo imeti pogled, ki sprejema, roko, ki dviga, besedo, ki tolaži, in srce, ki ljubi (iz nagovora članom UNITALSI, 9. 11. 2013).

Bratje in sestre! Ubogi in potrebni so bogastvo Cerkve. S svojim služenjem ubogim in velikodušnostjo do njih najlepše dokazujemo, da je v nas pravi Kristusov duh. Naj nam Jezus pomaga to spoznati in udejanjati. Vabimo vas, da bi imeli vedno več čuta za iskreno ljubezen, posebno do ubogih.

S to željo kličemo na vas Božji blagoslov.

Vaši škofje

Konec tedna sem s študentsko skupino preživel v duhovnih vajah. V skupini smo se že na nekaj srečanjih ustavili ob vprašanju, kako do polnega veselja. Ker smo ugotavljali, da je odgovor na to vprašanje težak, smo se skupaj odločili, da bo to tudi tema naših duhovnih vaj.

V razmišljanju, kako zastaviti temo tako, da bo trdno stala, mi je prišla na misel Jeusova beseda o veselju - Blagor - Veselite se! Torej bomo razmišljali ob blagih, saj so ti pot do naše trajne

sreče. Na tejle povezavi www.solske-sestre.si/duhovne-drobtinice/blagri-so-pot-k-sre%C4%8Di-k-svetosti sem našel temeljito razmišljanje, ob katerem smo se ustavili.

Zmanjkalo je časa, tako smo se ustavili ob prvih treh blagrih: Blagor ubogim, blagor žalostnim in blagor krotkih. Ko smo prišli do današnje nedelje in brali nedeljski evangelij, je bilo naše razmišljanje le dopolnjeno. Naša sreča je v svetosti, naša svetost pa je Jezusova zahteva: Bodite popolni.

Blagri so nas popeljali v globoki svet Jezusovih učencev, kjer je vse postavljeno na glavo. Skušali smo se odpreti Bogu, da nas povede v svet popolne predanosti njemu, odvistnosti od njegove volje, saj je le v takšnem uboštvu mogoče najti srečo nebeškega kraljestva.

Ob blagru žalostnim smo se spodbujali, da bi znali zdržati v bolečini in trpljenju, da bi ne iskali nadomestkov za srečo, ampak si dovolili tudi čase žalovanja. Kar boli, je potrebno izžalovati skupaj z Gospodom, ki trpi z nami.

Ob blagru krotkih pa smo se vračali k uboštvu in razlastitvi lastne moči. Izročati se Bogu, da bi življenja ne vodili po svoje, s svojo močjo, ampak se pustili voditi Duhu.

Zdi se, da je vse to zelo uglašeno na vabilo škofov in papeževo spodbudo kardinalom. Torej smo ena Cerkev, čeprav vsak pri svojem delu.